



Luxembourg, 17. september 2018

PRESSEMELDING 07/2018

Dom i sak E-10/17 *Nye Kystlink AS mot Color Group AS og Color Line AS*

FORELDELSESFRIST FOR ERSTATNINGSKRAV SOM FØLGE AV BRUDD PÅ EØS-AVTALEN ARTIKLENE 53 OG 54

EFTA-domstolen ga i dag en rådgivende uttalelse som svar på spørsmål forelagt av Borgarting lagmannsrett i en sak om foreldelsesfristen for konkurranserettslige erstatningskrav der det tidligere er ilagt bøter for overtredelse av EØS-avtalen artiklene 53 og 54.

Etter foreldelsesloven § 9 nr. 1 foreldes erstatningskrav tre år etter den dag da skadelidte fikk eller burde skaffet seg nødvendig kunnskap om skaden og den ansvarlige part. Etter § 11 kan imidlertid søksmål med krav om erstatning som springer ut av en straffbar handling uansett anlegges innen ett år etter at fellende dom i straffesaken ble rettskraftig.

EFTAs overvåkingsorgan («ESA») traff 14. desember 2011 vedtak (387/11/COL) der Color Group AS og Color Line AS (samlet «Color Line») ble funnet å ha brutt EØS-avtalen artiklene 53 og 54 ved sine eksklusivitetsavtaler med Strømstad kommune fra 1994 til 2005, som hadde gjort det mulig å hindre potensielle konkurrenter i å oppnå adgang til det relevante marked for fergetjenester. Den 14. desember 2012 anla Nye Kystlink AS («Kystlink») søksmål for norske domstoler mot Color Line med krav om erstatning for økonomisk tap lidt som følge av brudd på EØS-avtalen artiklene 53 og 54. Oslo tingrett fant imidlertid at Kystlink burde ha skaffet seg nødvendig kunnskap om skaden og den ansvarlige part før 14. desember 2009, og at kravet derfor var foreldet da saken ble anlagt. Kystlink har anket dommen til Borgarting lagmannsrett.

Borgarting lagmannsrett forela tre spørsmål for EFTA-domstolen. Spørsmålene gjaldt i hovedsak to atskilte emner. For det første spurte den nasjonale domstol om det følger av ekvivalensprinsippet at en nasjonal foreldelsesregel, slik som foreldelsesloven § 11, som oppstiller en særskilt frist på ett år for å reise søksmål om erstatning for en straffbar handling som er fastslått i en rettskraftig straffedom, må gis tilsvarende anvendelse ved søksmål om erstatning for et brudd på EØS-avtalen artiklene 53 og 54 som er fastslått i et endelig bøtevedtak truffet av ESA. For det andre spurte den nasjonale domstol om effektivitetsprinsippet begrenser adgangen til å anvende en foreldelsesfrist på tre år for å reise søksmål om erstatning, slik som etter foreldelsesloven § 9 nr. 1, når denne frist er kombinert med en undersøkelsesplikt for skadelidte som kan føre til at foreldelsesfristen er utløpt før ESA har truffet avgjørelse i sak om brudd på EØS-avtalen artiklene 53 og 54.

EFTA-domstolen fant at ekvivalensprinsippet forutsetter at en nasjonal foreldelsesregel som oppstiller en særskilt frist på ett år for å reise søksmål om erstatning for en straffbar handling som er fastslått i en rettskraftig straffedom, må gis tilsvarende anvendelse ved søksmål om erstatning for et brudd på EØS-avtalen artiklene 53 og 54 som er fastslått i et endelig bøtevedtak truffet av ESA, i den utstrekning nevnte søksmål er likeartede hva gjelder formål, søksmålsgrunn og vesentlige kjennetegn. Denne vurdering vil i stor grad bero på om en likeartet overtredelse påtalt av nasjonale myndigheter ville ha vært gjenstand for en straffesanksjon eller et forvaltningsrettslig overtredelsesgebyr.

EFTA-domstolen kom videre til at effektivitetsprinsippet ikke begrenser EØS-statenes adgang til å anvende en foreldelsesfrist på tre år for å reise søksmål om erstatning for brudd på EØS-avtalen artikkelene 53 og 54, når denne frist er kombinert med en undersøkelsesplikt for skadelidte som kan føre til at foreldelsesfristen er utløpt før ESA har truffet avgjørelse i sak om brudd på EØS-avtalen artikkelene 53 og 54 etter klage fra den skadelidte, så lenge anvendelsen av en slik foreldelsesfrist ikke gjør det umulig eller uforholdsmessig vanskelig å reise søksmål om erstatning for overtredelse av EØS-konkurransereglene. Denne vurdering må ta hensyn til de særlige kjennetegn ved konkurransesaker.

Avgjørelsen er tilgjengelig i fulltekst på internett, se www.eftacourt.int.

Denne pressemelding er et uoffisielt dokument, og er ikke bindende for EFTA-domstolen.